

Januariusz Janikowski

Słup Młyn, pow. Grudziądz. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 7, 103

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SŁUP MŁYN , pow.Grudziądz
Stanowisko 3

Muzeum Okręgowe
w Toruniu

Badania prowadził mgr Januariusz Janikowski,
Finansował WKZ w Bydgoszczy. Pierwszy sezon
badań. Grodzisko z końca okresu halsztackiego
i okresu lateńskiego.

Stanowisko położone jest tuż nad rzeką Osą na jej północnym brzegu, w odległości ca 300 m od miejscowego młyna i zabudowań zw. Resztówką. Jest to wysoczyzna morenowa o wysokości względnej w stosunku do drogi 30-35 m.

Majdan grodziaka jest płaski z obniżeniem w stronę południową i południowo-zachodnią. Na nim też wytyczono 2 wykopy o łącznej powierzchni 105 m². Odkryto ślady późniemieńskie oraz kilka jam odpadkowych. Nie znaleziono śladów osadnictwa wczesnośredniowiecznego co zmienia dotychczasowe sugestie w literaturze przedmiotu.

Wśród zabytków najliczniej wystąpiła ceramika, prócz tego odkryto dwa żarna nieckowate z rozcieraczami kamiennymi.

W ceramice wyróżnić można naczynia baniaste, garki jajowate oraz duże naczynia zasobowe. Niektóre naczynia posiadają ucha lub wypustki imitujące je. Wśród naczyń baniastych widoczne są ślady ornamentów plastycznych w formie guzków, oraz rytych linii. Barwa naczyń to kolor czarny, brązowy lub ciemnobrunatny. Część naczyń posiada powierzchnię gładzoną / mniej lub bardziej/, część schropowaconą ze śladami obmazywania. Naczynia czernione z reguły są cienkościenne wykonane z gliny drobno lub średnioziarnistej. Pozostałe naczynia wykonane są z gliny gruboziarnistej z domieszką tłuczni.

Na podstawie materiału zabytkowego głównie ceramicznego obiekt ten należy datować na koniec okresu halsztackiego i okres lateński.

SOBIEJUCHY, pow. Żnin
Stanowisko 2

Sekcja Paleodemografii Komitetu
Nauk Demograficznych PAN

Badania prowadzili: mgr Janusz Ostoję-Zagórski / IHKM PAN/ i dr Jan Strzaiko / Zakład Antropologii Uniwersytetu im. A. Mickiewicza w Poznaniu/. Finansowały: PPRN w Żninie, WKZ w Bydgoszczy, Komitet Nauk Antropologicznych PAN i Zakład Antropologii UAM. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne z okresu halsztackiego.

Kontynuowano badania prowadzone na tym obiekcie przez Zakład Epoki Metali IHKM PAN w latach 1964 i 1966. Rozkopano obszar o powierzchni 3,5 ara odkrywając 43 groby wyłącznie ciałopalne. Większość z nich była pochówkami popielnicowymi, wyposażonymi w znaczną ilość przystawek. Część grobów przykryta była dodatkowo